

Alexandre Pajon vyštudoval históriu a politické vedy v Toulouse a potom na Sorbonne a na Inštitúte politických vied Sciences Po-Paris. Pred najvyššou univerzitnou komisiou, ktorej predsedal akademik René Rémond, obhájil dizertačnú prácu na tému Medzivojnoví francúzski sociológovia a politické pukušenie (*Les sociologues français de l'entre-deux-guerres et la tentation du politique*).

Ako špecialista na intelektuálnu a politickú históriu s kvalifikáciou docenta vo vysokoškolskom vzdelávaní vyučoval najskôr v Paríži, kým svoju pracovnú dráhu nasmeroval na medzinárodné vzťahy, popritom sa nepretržite venoval edičnej multimediálnej činnosti a filmovej produkcii, venoval sa výskumu, písal vedecké či literárne texty.

Je tajomníkom Spoločnosti čitateľov a priateľov Rogera Cailloisa, spolu s mestom Remeš organizuje podujatia a je členom poroty Ceny Caillois (1989-1997).

Pre svoju angažovanosť vo francúzsko-nemeckej spolupráci sa stal členom francúzsko-nemeckej komisie pre školské učebnice, organizovanie francúzsko-nemeckých maturitných skúšok, koordináciu bilingválnych sekcií. Po nástupe na ministerstvo zahraničných vecí pôsobil najskôr ako zástupca riaditeľa Francúzskeho inštitútu v Düsseldorfe (1997-2001), potom ako vedúci kancelárie knihy a propagácie francúzštiny na olympijských hrách vo Francúzskom inštitúte v Aténach (2001-2005).

Po návrate do Francúzska sa stal poradcom rektora akadémie v Toulouse pre oblasť európskych a medzinárodných vzťahov a viedol vzdelávaciu a univerzitnú spoluprácu od Európy po Spojené štáty cez Malajziu (2005-2011).

Následne bol menovaný za riaditeľa Francúzskeho inštitútu v Tangeri (2011-2015), neskôr pôsobil ako kultúrny atašé a riaditeľ Francúzskeho inštitútu v Prahe (2015-2018). Po návrate sa stal riaditeľom Národného edičného transmediálneho centra Canopé-Occitanie.

Od roku 2018 sa Alexandre Pajon podieľa na viacerých projektoch slovenských a českých filmových produkcií.

Ako profesor vyučoval na Inštitúte politických vied Sciences Po. v Paríži a v Toulouse.

Ako autor publikoval *Claude Lévi-Strauss politique* (Privat, 2011) a *Avant Ap. JC. Vassilis Alexakis au Mont Athos. Carnet de route 2005*. (Faustroll, 2017) ; prispieval do *Dictionnaire des intellectuels français* (Seuil, 1996), ako aj do mnohých ďalších revue, ako napríklad *Diogenes*, *Gradhiva*, *Esprit*, *Europe*, *Lendemain* a *Riveneuve Continents*.

Ako editor riadil publikovanie troch desiatok esejí a románov (edície Faustroll), v Nemecku a v Maroku publikoval najčastejšie s vlastnými predslovmi dve desiatky katalógov výstav.

Ako riaditeľ kultúrnych centier, komisár a umelecký riaditeľ filmových či knižných festivalov a výstav vo všetkých štyroch krajinách, v ktorých pracoval ako vyslanec ministerstva zahraničných vecí, pokračuje v tejto činnosti, konkrétne na Medzinárodnom filmovom festivale Cap Spartel v Tangeri a v galérii Biele tiene v Toulouse.

Ako scenárista a dramaturg krátkometrážnych filmov venovaných olympijským hrám a literárnym témam (portréty) je od roku 2018 vedúcim produkčného tímu so zameraním na multimédiu, ktorý produkuje každoročne dve desiatky videí.

Vyznamenanie: Officier dans l'ordre des Palmes académiques (Důstojník rádu Akademických paliem).

Publikácie o výchovných, literárnych a historických otázkach:

O vzdelávacích otázkach:

1. Edícia Günther, Franck. *L'enseignement de l'allemand en France et du français en Allemagne* (Deutschunterricht in Frankreich und Französischunterricht in Deutschland. Institut français Dusseldorf, 2000, 130 strán.
2. „L'histoire de l'Europe et le réseau des classes bilingues franco-allemandes“, *Cinquante ans après la déclaration Schuman* : bilan de l'histoire de la construction européenne, mai 2000, AEDE a Ouest-Éditions/ Presses académiques de l'Ouest, Nantes, november 2000.
3. Grécke vydanie multimediálneho balíka na výučbu základov francúzštiny autorov Francis Segond, Alexandre Pajon, „*Ta gallika stous agones*“, IFA- éditions Kauffmann, Athènes, 2003, 72 strán, s CD-romom.

O literárno-historických otázkach:

4. 1. Výber a prezentácia 39 originálnych textov *Rogera Cailloisa, Cahiers Chronos*, Paris, La Différence, 1991. s. 11-149, spolu s „L'intrépidité politique de Roger Caillois avant-guerre“, *Cahiers Chronos*, Paris, La Différence, 1991, s. 373-387.
5. „A la recherche d'une revue : Caillois et Diogène“, *Diogène*, č. 160, 1992, s. 115-144 (preložené do šiestich jazykov a distribuované cez Unesco).
6. Články « Roger Caillois », « Collège de Sociologie », « Diogène », « Michel Leiris », « J.-M. Monnerot » pre *Dictionnaire des intellectuels français* pod vedením p. Azéma a Winock, Seuil, 1996.
7. „Maurice Halbwachs, un sociologue pour la mémoire“, *Lendemain*, 95/96, 1999, s. 154-163.
8. „Claude Lévi-Strauss, d'une métaphysique socialiste à l'ethnologie“ (I), *Gradhiva*, č. 28, 2000, s. 32-45, (II) *Gradhiva*, č. 29, 2001, s. 1-23.
9. „Robert Hertz et la région ardente où se consomme le plein sacrifice“, *Gradhiva*, č. 33, 2003, s. 126-129.
10. „Jeannine Worms, une femme de lettres entre théâtre et morale“, *Europe*, apríl 2004, s. 220-231.
11. „La coopération franco-allemande en matière de manuels scolaires d'histoire : un exemple pour les Balkans ?“, *Anatoli*, De l'Adriatique à la Caspienne. Territoires, Politiques, Sociétés, CNRS, č. 1, september 2010, s. 265-279.
12. *Claude Lévi-Strauss politique*, edície Privat, Toulouse, 2011, 224 s.
13. „L'influence politique de Claude Lévi-Strauss : essai de généalogie“, *Esprit*, august-september 2011, s. 87-98.
14. „Avant Ap. JC. Vassilis Alexakis au Mont Athos“, *Riveneuve Continents*, č. 21, leto 2016, 244-248 s.
15. *Avant Ap. JC. Vassilis Alexakis au Mont Athos . Carnet de route 2005*. ed. Faustroll, Descartes, 2017, 148 s.
16. „Le Quai écrit encore mais perd ses lettres“, „Lettres et diplomatie“, *Riveneuve Continents*, č. 23, leto 2017, s. 53-59.
17. „La vocation politique inavouée de sociologie française“, vyjde v *Commentaire*.

Katalógy výstav:

- Editor Paula Celana, Poézia - Rütjer, Malerei : [eine Publikation des Heinrich-Heine-Instituts und des Institut Français anlässlich der Ausstellung "Résonances" - Paul Celan, Poesie - Rütjer, Malerei, 6. Mai bis 1. Juli 2001, Düsseldorf : van der Most, 2001.
- Editor v Tangeri, katalógy s úvodným slovom Ali Maimoun- Traces (2011), Ahmed Hajoubi – D'un rêve à l'autre (2012), Zine el Abidine el Amine (2012), Khalid el Bekay – Terre (2012), Amina Benbouchta – Daniel Buren – Pierre Gangloff pour art/code/21_ siecle (2012), veľká retrospektívna výstava De l'estampe au multiple (2012), Jean-Pierre Loubat – Tanger, la fugitive (2012), Claude Viallat (2013), Fatiha Zemmouri – Sybille Baltzer (2013), Brion Gyzin, Rétrospective à Tanger (2013), Saïd Ouarzaze (2013), Cécile Paris – Code de Nuit à Tanger (2013), Melehi (2013), Julien Grenier – Tanger 26 jours – (2014), Pierre Gangloff (2014), Rachid Ouettassi, Tanger le Tournant (2014).